EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.3.2016
COM(2016) 140 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Andra rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering

{SWD(2016) 97 final}

1. INLEDNING

Europeiska unionen (EU) inledde **dialogen om viseringsliberalisering** med Turkiet den 16 december 2013, parallellt med undertecknandet av återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet.[1] Dialogen är baserad på färdplanen mot en viseringsfri ordning med Turkiet (nedan kallad *färdplanen*) som är ett dokument som innehåller de krav som Turkiet måste uppfylla för att kommissionen ska kunna lämna ett förslag till Europaparlamentet och rådet om en ändring av förordning (EG) nr 539/2001, vilken skulle göra det möjligt för turkiska medborgare att göra kortare vistelser (dvs. 90 dagar inom en period på 180 dagar) inom Schengenområdet utan visering. De 72 krav som anges i färdplanen är ordnade i fem tematiska grupper (block): dokumentsäkerhet, migrationshantering, allmän ordning och säkerhet, grundläggande rättigheter samt återtagande av irreguljära migranter.

Den 20 oktober 2014 antog kommissionen sin första rapport om Turkiets framsteg med att uppfylla kraven i färdplanen för viseringsliberalisering (nedan kallad *den första rapporten*).[2] I den första rapporten bedömdes uppfyllandet av vart och ett av kraven och rekommendationer utfärdades för att göra ytterligare framsteg när det gäller samtliga krav.

Efter offentliggörandet av den första rapporten hölls högnivåmöten mellan kommissionen och Turkiet inom dialogen om viseringsliberalisering den 26 februari 2015, den 14 december 2015 och den 19 januari 2016. Kommissionen organiserade sju tekniska kontrollbesök till Turkiet mellan april och juli 2015, med deltagande av experter från medlemsstaterna, kommissionen, Frontex, Easo, Europol och EU:s delegation i Turkiet. Syftet var att undersöka Turkiets lagstiftning och förvaltningspraxis och utvärdera potentiella framsteg i genomförandet av kraven i färdplanen. Dessutom ägde två möten med den gemensamma kommittén för återtagande rum den 15 juli 2015 och den 19 januari 2016 för att bedöma genomförandet av återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet.

Diskussioner med de turkiska myndigheterna om hur Turkiets framsteg i arbetet med att genomföra färdplanen ska främjas hölls även i samband med förhandlingarna om EU:s och Turkiets gemensamma handlingsplan, som antogs *ad referendum* den 15 oktober 2015[3], och i samband med mötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015. Vid mötet betonade Turkiet sitt åtagande att påskynda genomförandet av färdplanen, bland annat genom att föregripa tillämpningen av alla bestämmelserna i återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet, med målet att kunna uppnå viseringsliberalisering senast i oktober 2016[4]. Åtagandet välkomnades av Europeiska unionen.

Denna andra rapport om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering (nedan kallad *den andra rapporten*) är baserad på uppgifter som samlats in av kommissionen under ovan nämnda kontrollbesök av experter och möten samt på meddelanden från turkiska myndigheter, medlemsstater, EU:s organ och andra källor. I rapporten görs en analys av situationen avseende Turkiets genomförande av kraven i färdplanen från och med februari 2016 och den innehåller särskilda rekommendationer

[1] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-1259_en.htm.
[2] COM(2014) 646 final Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1173_en.htm.
[3] Den gemensamma handlingsplanen kan läsas på http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-5860_en.htm.
[4] Det fullständiga yttrande som antogs vid mötet mellan EU:s stats- och regeringschefer och Turkiet kan hittas på http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2015/11/29-eu-turkey-meeting-statement/.

avseende de åtgärder som Turkiet bör vidta för att göra ytterligare framsteg i arbetet med att slutföra uppfyllandet av dessa krav.

Den andra rapporten åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar (nedan kallat *arbetsdokumentet*)[5] som innehåller en detaljerad beskrivning av ett betydande antal relevanta åtgärder som Turkiet har vidtagit och genomför för att uppfylla kraven i färdplanen sedan oktober 2014. Såsom föreskrivs enligt metoden i dialogen om viseringsliberalisering innehåller arbetsdokumentet dessutom en analys av den förväntade effekten på migrationen av en framtida viseringsliberalisering[6].

Den andra rapporten följer strukturen i färdplanen och tar därför upp de fem blocken var för sig genom att för var och en av dem ange de krav som ännu inte har uppfyllts till fullo och rekommendera åtgärder som skulle göra det möjligt för Turkiet att uppnå sitt mål.

2. BLOCK 1: DOKUMENTSÄKERHET

I den första rapporten noterades att Turkiet redan hade gjort stora framsteg när det gällde att uppfylla riktmärkena i blocket om dokumentsäkerhet.

Ett antal ytterligare positiva framsteg har nyligen gjorts. De beskrivs mer utförligt i arbetsdokumentet och rör särskilt indragningen av de få återstående icke-biometriska passen, införandet av ett säkrare förfarande för att ogiltigförklara pass som upphört att gälla för att undvika att de återanvänds för förfalskningar samt antagandet av rättsliga och tekniska åtgärder för att snart kunna börja utfärda nya mer tillförlitliga identitetskort som innehåller biometriska uppgifter och har en giltighetstid på 10 år.

Trots dessa framsteg måste Turkiet fortfarande vidta följande ytterligare viktiga åtgärder för att de krav som fastställs i detta block ska kunna uppfyllas:

- Säkerhetsfunktionerna hos turkiska pass bör anpassas till EU:s standarder i enlighet med rådets förordning nr 2252/2004, dvs. Turkiet bör börja utfärda pass med ett kontaktlöst chip som inte bara innehåller innehavarens ansiktsbild utan även dennes fingeravtryck.[7]
- Turkiska rättsvårdande myndigheter bör i god tid börja dela information om förfalskade och falska dokument som hittats hos passagerare som reser till EU med sina motparter i medlemsstaterna.
- Kapaciteten hos turkisk polis och markpersonal på flygbolag som är verksamma på de stora turkiska internationella flygplatserna att upptäcka förfalskade eller falska resehandlingar, viseringar och uppehållstillstånd som används av passagerare som reser in i EU bör förstärkas, framför allt genom att ge dem mer utbildning och förbättra samarbetet med sambandsmän för invandring från medlemsstaterna som är stationerade i Turkiet.

[5] Arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer den andra rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering, SWD(2016) 97.

[6] Bedömningen av effekterna på säkerheten av viseringsliberaliseringen med Turkiet kommer att presenteras i samband med offentliggörandet av nästa rapport.

[7] Såsom framgår av färdplanen kommer rätten till viseringsfritt resande när den väl har beviljats endast gälla för turkiska medborgare med ett biometriskt pass i enlighet med standarderna i rådets förordning nr 2252/2004.

3. BLOCK 2: MIGRATIONSHANTERING

I den första rapporten framfördes att Turkiet redan hade gjort stora framsteg när det gällde att uppfylla riktmärkena i det andra blocket i färdplanen.

Sedan oktober 2014 har Turkiet gjort ytterligare och betydande framsteg för att ytterligare stärka den operativa kapaciteten för generaldirektoratet för migrationshantering (DGMM, Directorate-General for Migration Management). Turkiet har också antagit flera rättsakter avseende internationellt skydd, däribland förordningen av den 22 oktober 2014 om tillfällig skyddsstatus till alla flyktingar från Syrien och förordningen av den 15 januari 2016 som ger dessa flyktingar möjlighet att ansöka om arbetstillstånd.

De turkiska myndigheterna har stärkt sitt samarbete inom gränsförvaltning med sina grekiska och bulgariska motparter över deras gemensamma landgränser. Ett flertal viktiga åtgärder har vidtagits för att stärka viserings- och gränsförvaltningssystemet. Den 8 januari införde Turkiet en viseringsskyldighet för syrier som reser in i Turkiet med flyg eller till havs från tredjeländer och den 5 februari avskaffade Turkiet möjligheten att erhålla en visering för irakiska medborgare vid gränsen. Turkiet föreslog förhandling om bilaterala återtagandeavtal med 14 länder och påbörjade arbetet med att införa transitvisering för medborgare i 18 länder som anses vara en potentiell källa till irreguljär migration.

För att ta itu med smugglingen intensifierade Turkiet slutligen arbetet vid sina rättsvårdande myndigheter, bland annat deras gemensamma insatser på land, och upprättade speciella enheter för bekämpning av smuggling och människohandel inom den turkiska nationella polismyndigheten och gendarmeriet.

Detaljerad information om alla åtgärder som vidtagits ges i arbetsdokumentet.

Flera av kraven i block 2 är dock fortfarande endast delvis uppfyllda.

En orsak till detta är att Turkiet fortsätter att tillämpa ett diskriminerande viseringssystem för medlemsstaterna[8].

Det viktigaste krav som ännu inte uppfyllts hänger samman med att Turkiet måste ”***Genomföra adekvata gränskontroller och adekvat gränsövervakning […] på ett sådant sätt att det leder till en betydande och varaktig minskning av antalet personer som olagligt lyckas korsa Turkiets gränser för att antingen resa in i eller ut ur Turkiet***”. 2015 uppgick antalet migranter och flyktingar som nådde EU vid land- och sjögränser genom att resa irreguljärt från turkiskt territorium till 888 457 personer. Detta är omkring 17 gånger så många som registrerades under 2014. Problemet kvarstår tyvärr och i januari 2016 registrerades 68 650 migranter [9].

De ökade irreguljära passagerna är också kopplade till en större flyktingkris som har utlösts av den pågående konflikten i Syrien och i vissa andra länder. Turkiet, som bör förhindra dessa irreguljära passager, står inför en enorm utmaning, med fler än 2,5 miljoner flyktingar från Syrien och fler än 200 000 migranter och flyktingar från andra länder som vistas i Turkiet. Det faktum att den turkiska kustbevakningen under 2015 grep och räddade omkring 91 612 migranter och flyktingar som försökte nå EU irreguljärt, vilket är sju gånger mer än 2014, måste framhållas. Trots detta är de åtgärder som vidtagits av de turkiska myndigheterna fortfarande otillräckliga med tanke på omfattningen av de irreguljära ankomsterna.

[8] För information om de viseringskrav som tillämpas för medlemsstaterna, se arbetsdokumentet.

[9] De siffror som anges på denna sida har utarbetats av kommissionens avdelningar på grundval av information som tillhandahållits av Frontex och de turkiska myndigheterna. Alla uppgifter är vägledande och kan komma att ändras.

För att ta itu med denna utmaning på ett mer framgångsrikt sätt är det nödvändigt och angeläget att de turkiska myndigheterna fortsätter att vidta åtgärder för att hantera de olika aspekterna av problemet på ett heltäckande sätt. I detta avseende rekommenderar kommissionen att Turkiet överväger de åtgärder som beskrivs nedan:

- För det första bör den turkiska kustbevakningens kapacitet att övervaka och ingripa i Egeiska havet stärkas. För detta ändamål bör man påskynda genomförandet av de olika projekt som finansieras av Turkiet och av EU och som har som syfte att utveckla ett kustradarövervakningssystem och öka de tillgängliga patrullfartygens antal, kvalitet, närvaro längs kusten och operativa kapacitet. Användning av flottans radarsystem i syfte att förebygga irreguljära avresor kan övervägas tills dess att kustradarsystemet har inrättats.
- För att minska bördan på kustbevakningen bör polisens och gendarmeriets kapacitet att upptäcka och förebygga irreguljära avresor av migranter när de fortfarande är på land eller långt ifrån landgränsen förstärkas genom patrullerings- och övervakningsinsatser, bland annat genom att öka användningen av luftövervakningssystem.
- Alla myndigheter som är ansvariga för skydd av gränser och för att bekämpa irreguljär migration[10] bör uppmanas att stärka sitt ömsesidiga samarbete, bland annat genom att systematiskt samordna sina insatser, utbyta underrättelser, information och tillgångar och öka antalet gemensamma insatser. Centrumet för nationell samordning och gemensam riskanalys (NACORAC, Centre for National Coordination and Common Risk Analysis) som EU hjälper till att upprätta bör också inrättas snarast.
- Det arbete som utförs av dessa myndigheter, som en del av insatserna för att förhindra irreguljära avresor av migranter och slumpmässigt fånga upp människosmugglare, bör också uttryckligen inriktas på att identifiera och gripa högt uppsatta medlemmar och medlemmar på mellannivå i människosmugglingsorganisationer och beslagta deras tillgångar.
- För att minska antalet personer som olagligen reser in i Turkiet bör övervakningen utmed landets sydöstra och östra gränser förstärkas. Därför bör den turkiska armén fortsätta sin modernisering genom en utökad utplacering av välutbildade kontraktsanställda istället för värnpliktiga, samt genom användning av modern övervakningsutrustning och flexibel patrullering.
- När så är möjligt bör de turkiska myndigheterna utveckla samarbete i gränsövervakningsverksamhet och delande av information om människosmugglingsorganisationer med myndigheterna i de irreguljära migranternas ursprungs- och transitländer.

Parallellt bör arbetet fortsätta för att genomföra andra krav och rekommendationer som utfärdats enligt detta block, vars uppfyllande också kommer att bidra till ett bättre förebyggande av irreguljär migration.

Inom ramen för **gränssamarbete med de angränsande medlemsstaterna** rekommenderar kommissionen att Turkiet överväger följande åtgärder:

[10] De turkiska myndigheterna har meddelat kommissionen att de mot bakgrund av den nuvarande geopolitiska situationen har gått ifrån den ursprungliga planen som föreskrevs i 2006 års nationella handlingsplan för genomförandet av Turkiets integrerade gränsförvaltningsstrategi för att istället inrätta en enda specialiserad civil gränsmyndighet till vilken hela ansvaret och alla resurser för gränsförvaltning överförs.

- Avtalet om upprättandet av ett centrum för de tre samarbetsparterna vid Capitan Andreevo, som undertecknades i maj 2015, bör träda i kraft utan ytterligare dröjsmål.
- En säker kommunikationskanal som ska användas för snabbt utbyte av information om människosmugglingsverksamhet bör införas mellan den turkiska och den grekiska kustbevakningen.
- Turkiet bör utveckla sitt operativa samarbete med Frontex för att dra nytta av deras expertis när det gäller att fråga ut migranter som fångats upp och få tillgång till information om smugglingsnätverkens tillvägagångssätt som samlats in på det sättet.

Det turkiska **systemet för viseringar** bör också ses över för att bättre förebygga att tredjelandsmedborgare reser in i Turkiet med avsikten att resa till EU genom att olagligen passera över dess yttre gränser.

Med utgångspunkt i de åtgärder som redan hade vidtagits den 8 januari respektive den 5 februari 2016 när det gäller syriska medborgare bör man för detta ändamål nu prioritera att förstärka det viseringssystem som tillämpas för medborgare i andra länder som under 2015 stod för det största antalet irreguljära inresor i EU via Turkiet, nämligen afghaner, irakier, marockaner, pakistanier, bangladeshare, palestinier, libaneser, somalier, algerier osv.[11] Dessutom bör en försiktig bedömning göras av möjligheten till irreguljär migration från något annat av de länder till vars medborgare Turkiet beviljar ett viseringsundantag eller erbjuder möjligheten att få e-visering. Referenspunkterna bör vara EU:s viseringsfria och viseringspliktiga förteckningar[12].

Beroende på det viseringssystem som för närvarande tillämpas för olika länder och de migrations- och smugglingsmönster som observerats för deras medborgare bör följande åtgärder vidtas av Turkiet:

- Införa ett viseringskrav för medborgarna i vissa länder som har en hög migrationsrisk som för närvarande gynnas av den viseringsfria ordningen.
- Om turkiska myndigheter beslutar att behålla ett viseringsundantag för medborgare i tredjeländer som är en potentiell källa till irreguljär migration: ställa upp som villkor för denna lättnad att återtagandeavtal undertecknas snabbt och genomförs effektivt med dessa länder.
- Ta bort möjligheten att resa in i Turkiet med en e-visering för medborgare i vissa länder med hög migrationsrisk för vilka detta för närvarande är möjligt och kräva att de istället ansöker om visering vid en turkisk diplomatisk beskickning, där en ordentlig kontroll av migrations- och säkerhetsriskerna kan utföras.
- Om turkiska myndigheter beslutar att behålla möjligheten för medborgare i tredjeländer som är en potentiell källa till irreguljär migration att resa in i Turkiet med e-visering: låta dessa innehavare av e-visering genomgå noggrannare kontroller vid gränspassagen för att kontrollera att de verkligen uppfyller de kriterier som krävs för att erhålla e-visering.

[11] För statistik om nationaliteterna hos de personer som olagligen reste in i EU-området via Turkiet, se arbetsdokumentet.

[12] För information om det viseringssystem som tillämpas av Turkiet för de länder som är de huvudsakliga källorna till irreguljär migration och en jämförelse med EU:s viseringssystem för dessa länder, se arbetsdokumentet.

- Förbättra kunskapen och kapaciteten hos turkisk konsulär personal som ansvarar för utfärdandet av viseringar, i syfte att säkerställa att viseringssökande har legitima skäl för att komma till Turkiet och att de har för avsikt att återvända till sina hemländer, och även förstärka de interna kontrollstandarderna för integritet i det övergripande systemet för viseringsutfärdande, särskilt vid ambassader i högriskländer.
- Viseringar för flygplatstransitering bör börja krävas av medborgarna i de länder som identifierats som de huvudsakliga källorna till irreguljär migration.

Turkiet bör göra ytterligare framsteg när det gäller att uppfylla kraven i detta block avseende **internationellt skydd**, med utgångspunkt i de avsevärda ansträngningar som redan gjorts[13]. Detta gäller i synnerhet följande:

- Turkiet bör fortsätta med arbetet för att underlätta en effektiv tillgång för personer som åtnjuter internationellt skydd till sociala tjänster (bland annat skolgång för deras barn), lagliga arbetstillfällen, anständigt boende, yrkesutbildning och språkutbildning och andra eventuella initiativ som kan bidra till deras sociala integration och ekonomiska självförsörjning i det turkiska samhället.
- Vidare bör Turkiet säkerställa att personer som ansöker om internationellt skydd får sin begäran behandlad inom kortast möjliga tidsram, med resultatet att de antingen erhåller ett av de skydd som föreskrivs i den turkiska rättsordningen eller, vid ett avslag, tar emot ett beslut om utvisning från Turkiet. I detta sammanhang är det av stor betydelse att DGMM vidtar särskilda åtgärder för att
    - minska den återstående eftersläpningen av ansökningar som har förblivit oavgjorda under en lång tid[14],
    - säkerställa att migranter som rest in i Turkiet olagligen och lämnat in ansökningar om internationellt skydd, men fått avslag på dessa, skickas tillbaka till sina hemländer i tid,
    - förhindra att asylsökande, vars ansökningar håller på att behandlas, och asylsökande vars ansökningar avslagits, i avvaktan på deras avresa från Turkiet, avviker eller reser vidare mot EU (sekundär förflyttning).

För att uppnå dessa mål kommer det att vara lämpligt att effektivisera förfarandena, bland annat genom att anta en förordning som definierar de särskilda regler som ska följas för att genomföra lagen om utlänningar och internationellt skydd.

4. BLOCK 3: ALLMÄN ORDNING OCH SÄKERHET

I den första rapporten beskrevs både styrkorna och bristerna i det turkiska systemet när det gäller att uppfylla kraven i detta block.

Sedan oktober 2014 har de turkiska myndigheterna gjort ytterligare framsteg, däribland ratificeringen den 19 februari 2016 av Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism, Europarådets konvention om bekämpande av människohandel, Europarådets konvention om

[13] För information om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven om internationellt skydd i färdplanen under rapporteringsperioden, se arbetsdokumentet.
[14] För klargöranden om denna eftersläpning, se relevant punkt i arbetsdokumentet.

skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och av tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om överföring av dömda personer.

Trots dessa framsteg bör det noteras att det har gjorts avsevärt färre framsteg när det gäller uppfyllandet av kraven i block 3 än för block 1 och 2. För att uppfylla kraven uppmanas Turkiet att vidta följande åtgärder:

- Öka antalet positiva svar på förfrågningar om rättsligt samarbete i straffrättsliga ärenden från medlemsstaterna samt se till att förfrågningarna besvaras och genomförs snabbare. Antagandet av en enda omfattande lag som effektiviserar förfarandet under genomförandet av Turkiets internationella skyldigheter avseende rättsligt samarbete i straffrättsliga ärenden kan också övervägas.
- Aktivt samarbeta med berörda myndigheter i alla medlemsstater i fråga om polissamarbete och rättsligt samarbete i straffrättsliga ärenden.
- Börja tillämpa Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter från 1981 och ratificera dess tilläggsprotokoll (CETS nr 181). Anta lagstiftning om skydd av personuppgifter i enlighet med EU:s och Europarådets standarder.
- Ingå ett avtal om operativt samarbete med Europol och ett samarbetsavtal med Eurojust så snart lämplig lagstiftning om skydd av personuppgifter har trätt i kraft. Fram till dess uppmanas Turkiet att på alla sätt anstränga sig för att öka informationsutbytet och samarbetet med dessa två myndigheter.
- Anta en ny handlingsplan för kampen mot organiserad brottslighet för perioden 2016–2018 som gör det möjligt att förstärka åtgärderna i kampen mot alla former av organiserad brottslighet, bland annat handel med droger, människor, skjutvapen och varumärkesförfalskade varor.
- Tillhandahålla information till EU om nationella och transnationella kriminella organisationer som för närvarande är baserade i Turkiet, genom att ange deras tillvägagångssätt, och de turkiska myndigheternas taktik för att bekämpa deras kriminella verksamhet.
- Börja tillämpa Europarådets nyligen ratificerade konvention om bekämpande av människohandel och anpassa den turkiska nationella lagstiftningen på det området till standarderna i denna konvention och EU:s regelverk.
- Stärka DGMM:s kapacitet att identifiera offer för människohandel och beskydda dem.
- Börja tillämpa Europarådets nyligen ratificerade konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198) och anpassa den turkiska nationella lagstiftningen på det området till standarderna i denna konvention.
- Fortsätta stärka kapaciteten för den turkiska regeringens organ för utredning av ekonomisk brottslighet (Masak) att analysera misstänkta transaktioner och upptäcka fall av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- Till fullo anpassa den turkiska lagstiftningen till bestämmelserna i Europarådets konvention om it-brottslighet.
- Anta lagstiftning som ger en effektiv uppföljning av alla rekommendationer från gruppen av stater mot korruption (Greco) samt anta en ny nationell handlingsplan mot

korruption som utarbetats i samråd med det civila samhället och anförtro bevakningen av genomförandet till ett organ med befogenhet att agera på ett tillräckligt oberoende och öppet sätt.

- Upprätta utbildningsprogram och anta etiska koder för korruptionsbekämpning med inriktning på tjänstemän som deltar i gränsförvaltningen och förebyggandet av irreguljär migration, genom att öka ansträngningarna för att systematiskt åtala mutbrott av offentliga tjänstemän.
- Underteckna och ratificera tilläggsprotokollen från 1975, 2010 och 2012 till Europarådets konvention om utlämning (CETS nr 24 från 1957), tilläggsprotokollet från 2001 till Europarådets konvention om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga ärenden (CETS nr 30 från 1959) och börja tillämpa tilläggsprotokollet från 1997 till Europarådets konvention om överföring av dömda personer (CETS nr 112 från 1983).
- Underteckna och ratificera 1996 års Haagkonvention om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn samt 2007 års Haagkonvention om internationell indrivning av underhåll för barn och andra familjemedlemmar.
- Begränsa förseningarna i genomförandet av det rättsliga förfarandet i enlighet med 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.

5. BLOCK 4: GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

I den första rapporten fastställdes att många av kraven i detta block redan hade uppfyllts. Dock identifierades några få viktiga områden där ytterligare framsteg behövdes.

Sedan dess har det inte hänt mycket på dessa områden och därför förblir de relevanta rekommendationerna som utfärdades i den första rapporten högst giltiga. Med hänsyn till detta uppmanas Turkiet att vidta följande åtgärder:

- Se över turkisk lagstiftning mot terrorism med syftet att anpassa den till EU:s regelverk, Europarådets standarder och Europadomstolens rättspraxis på området terrorism.
- Anta lagstiftning mot diskriminering med utgångspunkt i EU:s regelverk om likabehandling oavsett ras eller etniskt ursprung.
- Anta en nationell handlingsplan för att förbättra situationen för romer i Turkiet och säkerställa att romska organisationer i det civila samhället deltar i bevakningen av planens genomförande.
- Ratificera protokollen 4 och 7 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) eller, alternativt, säkerställa eller visa att motsvarande bestämmelser finns i den turkiska lagstiftningen.
- Fortsätta genomföra handlingsplanen om förebyggande av kränkningar av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och följa upp den rättspraxis som utfärdats av Europadomstolen avseende de så kallade Incalärendena.

- Fortsätta tillhandahålla utbildning, stöd och instruktioner till tjänstemän, domare och åklagare vid rättsvårdande myndigheter så att de ska kunna tolka gällande lagstiftning, med hänsyn till bestämmelserna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.
- Anta lagen om upprättande av en oberoende kommission som ska övervaka rättsvårdande myndigheters eventuella kränkningar av personers rättigheter.

6. BLOCK 5: ÅTERTAGANDE AV IRREGULJÄRA MIGRANTER

I den första rapporten noterades ett mycket bristfälligt genomförande av kraven i detta block. I arbetsdokumentet rapporteras det om ett antal positiva framsteg som har skett sedan dess.

Sedan mötet i november har Turkiet framför allt intensifierat sin kontakt med grekiska myndigheter i syfte att förbättra genomförandet av det befintliga bilaterala protokollet. Ett antal tekniska möten ägde rum som resulterade i att Turkiet påskyndade bedömningen av alla de 864 oavgjorda ansökningar om återtagande som lämnats in av Grekland under 2016. I februari 2016 lämnade Turkiet även ett förslag till Bulgarien om att ingå ett avtal om ett bilateralt protokoll enligt återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet.

Det finns dock flera viktiga åtgärder som Turkiet bör genomföra. Det rör sig i synnerhet om följande åtgärder:

- Börja tillämpa och effektivt genomföra – med hänsyn till alla medlemsstater – bestämmelserna i återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet avseende tredjelandsmedborgare, vilket Turkiet har åtagit sig att göra från och med den 1 juni 2016.
- Fram till dess avsevärt förbättra uppfyllandet av de befintliga bilaterala återtagandeskyldigheterna. Inom ramen för avtalet med Grekland bör Turkiet i synnerhet vidta följande åtgärder:
    - Intensifiera sina ansträngningar för att besvara ansökningar om återtagande inom tidfristen, bland annat genom att tillämpa det påskyndade förfarande som föreskrivs i det bilaterala protokollet.
    - Öka antalet positiva svar och annars systematiskt tillhandahålla motiveringar för beslut om avslag.
    - Öppna ytterligare kusthamnar för att underlätta överlämnandet av återtagna personer.
    - Utbyta sambandsmän för att underlätta identifiering och återtagande av illegala migranter.
- Förbättra genomförandet av de redan tillämpliga bestämmelserna i återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet avseende återsändande och återtagande av sina egna medborgare och statslösa personer, vilket för närvarande inte utövas på ett systematiskt sätt av alla turkiska diplomatiska beskickningar.

7. SLUTSATSER OCH DET FORTSATTA ARBETET

Efter en period under 2015 under vilken Turkiet endast hade gjort begränsade framsteg mot att genomföra färdplanen förändrades situation vid mötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 och sedan dess har Turkiet intensifierat sina ansträngningar i den riktningen.

Kommissionen välkomnar det nya starkare engagemang och den nya fastare beslutsamhet som de turkiska myndigheterna visar, noterar ett antal viktiga framsteg som redan har gjorts och uppmanar Turkiet att ytterligare påskynda reformprocessen genom att ta itu med de olösta frågor som ringats in i denna rapport för att uppfylla alla krav i färdplanen senast i oktober 2016, vilket Turkiet har som mål att göra.

Kommissionen kommer att fortsätta att bistå Turkiet i genomförandet av färdplanen och aktivt övervaka de framsteg som sker, i syfte att presentera en ny lägesrapport hösten 2016.